

Bilag 8.

Grossist-Sammenslutningen af 1930.

Til Folketingets Udvalg angaaende Ændringer i Toldloven.

Som Kommentar til det store Kompleks af indirekte Skattelove, der under Fællesbetegnelsen: „Forslag til Lov om Forlængelse af Gyldigheden af forskellige midlertidige Told- og Afgiftsbestemmelser m. v.“ forelagdes til 1ste Behandling i Folketinget den 18. December f. A., for umiddelbart efter at blive henvist til Udvalgsbehandling, skal Grossist-Sammenslutningen af 1930 tillade sig at fremføre følgende:

Som allerede fremhævet i den Skrivelse, Sammenslutningen indsendte til Rigsdagen i Marts Maaned forrige Aar, da det samme Kompleks af „midlertidige“ Love forlængedes (nemlig til 30. Juni 1935) — hvilken Skrivelse det ærede Udvalg vil finde optrykt i Folketingets Udvalgsbetænkning af 14. Marts 1934, Bilag 3 —, er det især Toldloven af 15. Oktober 1932, vi ønsker at rette vor Kritik imod og med den samme Begrundelse, som vi gav i den omtalte Skrivelse, nemlig at vedkommende Lov ikke med Rette kan betegnes som en „Indtægtslov“, fordi Lovens udprægede Beskyttelsessatser foraarsager — som Tilfældet altid er ved protektionistiske Toldlove —, at en meget stor Del af den ved Tolden foraarsagede Varefordyrelse havner hos de indenlandske Producenter af de toldbeskyttede Varer og ikke i Statskassen, hvor den vilde havne, hvis Toldloven virkelig var en Indtægtslov. Hvis det ærede Udvalg vil sammenligne Toldindtægterne hidrørende fra de i Loven „beskyttede“ Varekategorier (bl. a. Glas, Porcelæn, Skotøj af Læder og Gummi), der tilflød Statskassen i 1931 — altsaa i Aaret før Lovens Vedtagelse —, med Toldindtægterne under de samme Positioner for Aarene 1933 eller 1934, vil det finde, at en betydelig *Nedgang* i Indtægten har fundet Sted. Denne Nedgang skyldes til Dels Valutacentralens Indflydelse; men Toldforhøjelserne har ganske givet ogsaa bidraget væsentligt.

Under Lovens 1ste Behandling blev det fra konservativ Side paastaet, at Tolden ikke havde virket varefordyrende, og Skotøjspriserne blev brugt som Eksempel. Hertil skal vi anføre, at det er en velkendt Sag, at den stærke Toldbeskyttelse (i Forbindelse med Afspærringen) i visse Industrier og bl. a. netop i Skotøjsindustrien har foraarsaget en saa stærk indre Konkurrence, at den givne Toldbeskyttelse ikke har kunnet udnyttes; men de særlige Forhold, der hersker inden for Skotøjsindustrien og visse andre Industrier (bl. a. ogsaa Trikotageindustrien), gælder ikke andre toldbeskyttede Industrier, som tværtimod er i Stand til at udnytte Toldbeskyttelsen.

Toldloven af 15. Oktober 1932, ligesom den mindre betydningsfulde, men lige saa uheldige Toldlov af 27. November 1931, har virket varefordyrende og til Skade for vore Eksportmuligheder. Da disse Love samtidig har været af meget ringe finansiel Betydning for Staten, henstiller vi til Rigsdagen, at de ikke forlænges ud over Udgangen af Juni 1935.

Med Højagtelse

Grossist-Sammenslutningen af 1930

Sig. C. Nissen,
Formand.